

Tonička

Paměť

(Vzpomínky na tvůj život před tím, než jsi se ocitla tady. Nevybavuješ si nic navíc, ale víš určitě, že tohle není všechno.)

Tvoje rodné město je Westford ve státě Massachussets, pár mil severozápadně od Bostonu. Vzpomínáš na své dětství velice ráda. Jako jediná dcera svých rodičů jsi měla veškerou jejich péči a pozornost. Tvoje matka Madelyn byla lékařka, ale ordinaci měla u vás doma a tak se ti mohla neustále věnovat. Skoro jsi ani nechodila z domu, máma ti zařídila vše, co jsi potřeboval a ty jsi tak ani necítila potřebu z domova odcházet. Nikdy jsi netoužila po cizím kolektivu a doma ti bylo nejlépe.

Když jsi nastoupila do školy, musela sis nějakou dobu zvykat, že nemáš matku někde poblíž, kdybys něco potřebovala. Ostatní děti se ti často posmívaly a stala jsi se terčem nejen posměchu. Jakmile ostatní zjistili, že jsi nesmělá a neumíš se bránit, začali na tebe svádět svoje vlastní prohřešky, které jsi ovšem neprovedla. Z nějakého důvodu však ve škole uvěřili vždy všem spolužákům a ne tobě, takže ti několikrát hrozil vážný trest. Tu za falešné omluvenky, tu za krádež, tu za nadávky spolužákům. Vždy se tě musela zastat matka a vysekat tě z toho. Vždycky se na tebe zlobila, jako bys to doopravdy udělala a tobě to bylo líto, protože ti máma nevěřila. Časté matčiny intervence samozřejmě neunikly ani tvým spolužákům, a tak jsi byla terčem ještě většího posměchu. Často ti říkali "mámina holčička" nebo "mazánek", kterým jsi ale doopravdy byla. Vždy, když ti křivdili nebo ubližovali, ses běžela vybrečet k mámě.

Celé studium sis moc přátel neudělala, byla jsi vždy spíše mimo kolektiv a ihned, jak to bylo možné jsi unikala zpět domů. Vystudovala jsi s problémy i střední školu. Vystudovala jsi s problémy i střední školu a pak ses přihlásila na univerzitu, protože to matka chtěla. I když jsi jí opravdu chtěla udělat radost a dostudovat, na školu jsi evidentně nestačila a musela jsi skončit. Poté pro tebe přišla rána - otec, který vyznával tradiční hodnoty, chtěl aby ses odstěhovala, když už nestuduješ. Nechápal jsi to a brala to, jako by tě vyháněl. Ale nešlo to jinak. Musela ses od matky odstěhovat.

Jakmile ses odstěhovala, našla sis práci. Neměla ses vůbec špatně, to ne. Ale stýskalo se ti po matce. Každý druhý den jsi telefonovala domů a dlouho s matkou mluvila. Život tak nějak šel dál a ty jsi konečně už chtěla jednou vyhovět své matce a na její otázku, zda sis konečně našla nějakého chlapce, odpovědět 'ano'. Takže ses nechala od jednoho svého zákazníka pozvat na večeři. Vyšlo to a nějakou dobu jste byli spolu. Představila jsi ho mamince, té se líbil a tak vám už nic nestálo v cestě. Začali jste spolu žít, za nějakou dobu jste se vzali a ještě později přišlo i první dítě. Někakou dobu vše klapalo dobře, ale později přišly menší problémy. Často jsi srovnávala svého muže se svojí rodinou, ale v tom srovnání nemohl obstát. Očekávala jsi péči, jakou ti dávala tvoje matka, a takovou ti tvůj manžel nemohl poskytnout. S manželem jste se kvůli tomu několikrát pohádali, ale manželství to přežilo. Časem dokonce přišlo druhé dítě, dcera. A tak jsi dál žila poměrně spokojený život. Jen jsi

musela změnit zaměstnání, aby jste rodinu vůbec uživili.

Na to, jak probíhal tvůj další život, si už docela nevzpomínáš. Na co si ale pamatuješ poměrně jasně, jsou poslední okamžiky tvého života. Byla jsi v nějakém baru... Asi ses dobře bavila, proč bys tam jinak byla. A někdo tam začal blbnout, mlátit někoho jiného. Tvoje poslední vzpomínka je myšlenka, že by ses měla co nejrychleji jít schovat pod schody.

Chování

(Základní koncepty hraní tvé postavy. Snaž se tohoto konceptu chování co nejvíce držet, ačkoliv věříme, že vdechneš postavě část svého osobitého já.)

Jako dítě jsi byla hodně fixovaná na matku. Učiněná maminka rozmazlená holčička. A ani později se to moc nezměnilo. Až příliš pečlivá výchova tvé matky zapříčinila, že na ni budeš fixovaná nejspíše po zbytek života. Z těchto důvodů jsi značně submisivní vůči ženám, protože jsi byla vychována, že matka má vždy pravdu a co řekne, tak platí. Snažíš se v každé ženě podvědomě hledat především tvou matku. Máš sklony k agresivnímu feminismu.

Celkově jsi spíše ušlápnutý introvert, dá se říci až zbabělá. Většinou lidem ustupuješ, nemáš sílu se přít, bojíš se stát za svým názorem. Jedinou výjimkou je, pokud někdo kritizuje názory, které jsi přijal za takové, že by s nimi souhlasila tvoje matka. Ty budeš hájit poměrně intenzivně, ale ne agresivně.

Touhy

(Základní kameny, které definují smýšlení tvé postavy)

Najít si vždy někoho, kdo za tebou bude stát a chránit tě, nejlépe ženu.

Vyhnout se co nejvíc zodpovědnosti za svoje činy

Vzpomínky

...je ti osm let, a právě prožíváš peklo. Je přestávka, učitel není v dohledu a Tommy ti zase ukradl svačinu. Brečíš a ostatní děti se mohou potřhat smíchy. Jediné, na co se zmůžeš mezi vzlyky, je kňučení "To se řekne!"...

...sedíš doma u stolu, maminka servíruje snídani. Po snídani tě oblékne a vyrážíte spolu na nákup. Tebe to baví a když po nákupu dostaneš bonbóny, jsi nejšťastnější dívka na světě. Ještě že máš tak hodnou maminku...

Lidé

Madelyn - Tvoje matka, pro tebe ideál člověka na Zemi. Na světě není člověk, který by pro tebe znamenal tolik co ona. Její slovo je vždy nejsilnější argument a máš sklony s ní porovnávat všechny ostatní lidi.